

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 177/2024-31

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej URBAN & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. PN-20Csp/112/2018 takto

rozhodol:

Ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom okresného súdu, na ktorý prešiel výkon súdnictva z Okresného súdu Piešťany, v jej civilnoprávnom spore s tým, že okresnému súdu bude prikázané konať bez zbytočných prietahov a jej bude priznané finančné zadosťučinenie 1 540 eur.

II.

2. Rozsudkom okresného súdu z 22. septembra 2021 bolo žalobe sťažovateľky z novembra 2018 vyhovie a určené, že úver, ktorý jej bol poskytnutý podľa zmluvy so žalovanou, je bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho jej bola proti žalovanej priznaná náhrada trov konania. Na odvolanie žalovanej bolo toto rozhodnutie potvrdené rozsudkom krajského súdu z 31. januára 2023 a sťažovateľke bola proti žalovanej priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Rozsudky nadobudli právoplatnosť 14. marca 2023. Uznesením vyššieho súdneho úradníka okresného súdu z 13. decembra 2023 bola sťažovateľke priznaná náhrada trov konania 512,96 eur. Proti tomu podala sťažovateľka sťažnosť. Žiadala priznať náhradu trov konania 955,23 eur. Okresný súd

o sťažnosti sťažovateľky rozhodol uznesením z 10. apríla 2024 tak, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenil a priznal jej náhradu trov konania 725,96 eur.

III.

3. Sťažovateľka, ktorá zdôrazňuje, že v spore je spotrebiteľkou, namieta, že po viac ako roku od právoplatnosti rozsudku nebolo rozhodnuté o výške náhrady trov konania, čo bolo spôsobené tým, že vyšší súdny úradník rozhodol po viac ako deviatich mesiacoch od právoplatnosti rozsudku a sudca okresného súdu rozhoduje o jej sťažnosti takmer tri mesiace.

4. Okresný súd navrhol ústavnej sťažnosti nevyhovieť. Je toho názoru, že priebežne konal bez dlhých časových období nečinnosti a jednotlivé úkony vykonával v primeraných lehotách. Zdôraznil, že po zavedení súdnej mapy bolo sudkyňi a vyššiemu súdному úradníkovi pridelené veľké množstvo spisov, čo predĺžilo rozhodovanie o výške náhrady trov konania. Sťažovateľka však nebola v právnej neistote a sporná bola náhrada trov konania len 442,27 eur.

5. Sťažovateľka k vyjadreniu okresného súdu uviedla, že problémy súdnej reformy nemôžu byť na ťarchu účastníka konania. Zastáva názor, že okresný súd nevyvrátil jej argumentáciu a ani neuviedol také skutočnosti, ktoré by ospravedlňovali jeho nesústreďený postup a dĺžku namietaného konania.

IV.

6. Nie každý zistený prierah v súdnom konaní má za následok porušenie práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ojedinelá nečinnosť súdu v trvaní niekoľkých mesiacov nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov (II. ÚS 63/05). Sťažovateľka porušenie ústavných práv vyvodzuje z dĺžky rozhodovania o výške náhrady trov konania. Je zrejmé, že okresný súd o tomto nároku mohol rozhodovať až po právoplatnosti rozhodnutí vo veci samej, k čomu došlo v marci 2023, a o výške nároku rozhodol uznesením vyššieho súdneho úradníka z decembra 2023 a následne uznesením sudcu z apríla 2024. O pomerne jednoduchej otázke výšky náhrady trov konania tak rozhodoval približne jeden rok. Okresnému súdu možno vytknúť približne deväť mesiacov trvajúcu nečinnosť. Treba však zohľadniť to, že vo veci okresný súd rozhodol, preto nemožno hovoriť o tom, že sťažovateľka by utrpela akúkoľvek nehmotnú ujmu alebo by stratila dôveru v právny štát len tým, že si nebola istá, aká čiastka jej bude uhradená za trovy konania. Osobitne treba zdôrazniť, že šlo o otázku pár stoviek eur. Postup okresného súdu určite nebol ideálny, ale to, že okresný súd rozhodol o náhrade trov konania o pár mesiacov neskôr, ako mal, nemožno definovať ako nedostatok v intenzite zásahu do ústavných práv sťažovateľky. Preto ústavnej sťažnosti sťažovateľky nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2024

Robert Šorl
predseda senátu